INTERVIUL SĂPTĂMÎNII

Trebuie să recunoaștem, stimați cititori, că în ultima vreme, dintr-un motiv sau altul, ARBITRUL a devenit un mare subiect de discuție, care angrenează mase largi de iubitori ai fotbalului. Cît de fondate sau nu sînt aprecierile legate de acest important subiect al jocului — e o altă chestiune. Deocamdată, socotim util să aducem în arenă pe unul dintre cei legați direct de activitatea arbitrilor noștri de fotbal.

Acesta este ing. ANDREI RĂDULESCU, fost internațional de fotbal, actualmente președinte al Colegiului central al arbitrilor.

Andrei RĂDULESCU

„CÎTE LIPSURI NU SE ACOPERĂ DÎND VINA PE ARBITRI?“

● CÎND ERAM JUCĂTOR, AFLAM NUMELE ARBITRULUI DOAR LA APARIȚIA PE TEREN.

● MARILE GREȘELI DE ARBITRAJ SE FAC DIN IGNORANȚĂ.

● ARBITRII DE ASTĂZI ALEARGĂ DE ZECE ORI MAI MULT DECÎT CEI DE PE VREMEA RIPENSIEI

● UN MILION DE EXCEPȚII MACINĂ REGULA.

● AVEM NEVOIE DE AJUTORUL CRONICARILOR

— Trebuie să admiteți, că, în ultimul timp, se vorbește mult despre arbitrii de fotbal, care sînt tratați în fel și chip.

— Nu e nevoie să depun un efort special pentru a admite această situație. Deseori mă uimește zarva care se face în jurul arbitrajului. Pe vremea cînd eram jucător, aflam cine-i arbitru doar în clipa în care apăream pe teren. Astăzi, mi se întîmplă deseori să fiu oprit pe stradă, de un jucător sau altul, care să mă roage cu insistență să rostesc numele arbitrului x sau y.

— Dat fiind că ați amintit de jucători, aș vrea să știu dacă ați socotit vreodată, în cariera dv de fotbalist, că un arbitru — a influențat cu bună știință rezultatul unui meci.

— N-aș putea să spun că am fost vreodată convins de așa ceva. Recunosc, am pierdut multe meciuri în urma unor erori grave ale arbitrilor, dar n-am putut spune niciodată, cu mîna pe inimă, că arbitrul a fost rău intenționat. **Am convingerea că marile erori de arbitraj se fac din ignoranță,** cu alte cuvinte, se fac din lipsuri „profesionale“, ca să zic așa. Iată, de pildă, recentul caz Bădulescu. Îmi este foarte greu să-i atribui reaua intenție. El a arbitrat foarte slab, a fost întotdeauna departe de fază, a fragmentat meciul. În afară de asta, a acordat un 11 m pe care eu nu l-aș fi dat, dar și asta a făcut-o pentru că era foarte departe de fază, fiind în imposibilitate de a judeca precis cauzele intime ale fazei.

— Credeți că arbitrii noștri sînt în regres — din punct de vedere tehnic? Pe vremuri se vorbea de un Xifando, de un Crutescu sau de un Mitran, ca despre judecători teribili, incoruptibili și imbatabili...

— Nu cred că arbitrii de astăzi sînt în regres tehnic. Dimpotrivă. Ei au reușit să țină pasul cu evoluția fotbalului. **Să nu uităm că astăzi un arbitru aleagă de zece ori mai mult mult decît au alergat Xifando sau Mitran.** Să nu uităm că astăzi un arbitru are situații infinit mai grele ca pe timpuri, dat fiind că marcajul strict și lupta corp la corp oferă mult mai multe dileme în luarea unei hotărîri rapide și imparțiale.

— Se vorbește în ultimul timp despre numărul prea mare al arbitrilor de prim rang, sau, în orice caz, considerați ca atare.

— E adevărat, noi avem 31 de arbitri calificați pentru categoria I. Italienii au mai puțini : 24. La noi, însă, nu este posibilă, în ultima vreme, reducerea numărului actual. În materie de arbitraj sîntem în perioada schimbării generațiilor. Recent, și-au încetat activitatea Mihăilescu, Comșa, Ritter, Nițescu. O să-i urmeze, foarte curînd, Sotir, Ghemigean și alții. Noua promoție de arbitri trebuie rodată. Iar acest rodaj trebuie făcut treptat. Eu contez foarte mult pe o serie de arbitri de perspectivă. Deocamdată există un Rainea, pe care-l socotesc, în momentul de față, unul din cei mai buni arbitri români. Mai este Anderco. Îi vor urma, spre consacrare, Moarcăș, Topan, Leca, Liga și alții. Acest rodaj presupune un număr mai mare, pentru selecție. În afară de asta, mai e o chestiune. În Italia, arbitrii se perindă mult mai des pe la o echipă. În fotbalul nostru, dacă programez astăzi un arbitru la Ploiești, îmi este foarte greu să-l mai programez în același oraș peste mai puțin de patru, cinci luni.

— Spuneați cîndva că problema delegărilor este deosebit de dificilă.

— Pentru delegarea arbitrilor unei etape pierdem minimum 4—5 ore, pentru că avem un milion de excepții care macină regula. Comisia care deleagă arbitrii ia în considerație în primul rînd meciul. Apoi trebuie să țină seama de localitatea de baștină a arbitrului. În mod obligatoriu, pentru evitarea oricăror suspiciuni, e necesar ca arbitrul să nu fie din județ. De asemenea, e bine să nu fie funcționar la o întreprindere sau instituție care să se înrudească într-un fel cu departamentul de care ține echipa x sau y.

— Vreți să spuneți că...

— Vreau să spun că există oameni cu fantezie denaturată care-și închipuie că maistrul Rainea, de la Rulmentul din Bîrlad, nu poate fi absolut obiectiv atunci cînd arbitrează Metalul din București, și asta pentru simplul fapt că forul tutelar al lui Rainea și al Metalului ar fi Ministerul construcțiilor de mașini. Vă închipuiți, de asemenea, că trebuie să mă feresc ca de foc în programarea lui Mircea Rotaru, un ceferist din sutele de mii de ceferiști, la un meci al C.F.R. din Cluj, din Pașcani sau din Ghimpați. Dar cu asta nu s-au terminat dificultățile. Este obligatoriu ca un arbitru să nu aibă rude în anturajul antrenorului. Iată, de pildă, în preajma derby-ului Politehnica Iași — F. C. Galați, disputat recent la Iași, am delegat, în mod normal, un arbitru ca Gelu Popovici. Din fericire pentru comisie, cineva a aflat că Gelu Popovici ar fi cumnat cu antrenorul Justin Apostol. Am fost nevoit să renunț la Popovici, în favoarea lui Limona. Exemplele pot fi continuate. Un anonim ne-a atras atenția că Petriceanu are un frate la Cluj. Un altul ne-a spus că soția nu știu cărui arbitru e originară din Tîrgoviște și că n-are importanță faptul că a părăsit acest oraș cu 20 de ani în urmă.

— Ce-i de făcut? V-aș întreba dacă sînteți convins de integritatea corpului de arbitri?

— În orice caz, pornesc de la această premisă. Altfel n-aș putea să muncesc ca voluntar în acest sector deosebit de greu. În jurul arbitrilor se vorbește prea mult. Unii conducători de cluburi, antrenorii și jucătorii încearcă să-și acopere lipsurile dînd vina pe arbitri. Mai există și mulți alți oameni care pescuiesc în apa tulbure stîrnită în jurul arbitrilor. Să vă dau un exemplu. Cu ani în urmă, urma să plec să arbitrez un meci în provincie, să zicem la Bîrlad sau Suceava. Bîrladul sau Suceava aveau să fie gazdele Galaților sau Brăilei, să zicem. Cu cîteva zile înainte de meci, am fost vizitat de cineva din Galați sau Brăila, n-are importanță, care mi-a spus că mă cunoaște de mult, că m-a apreciat ca jucător și că mă roagă să fiu obiectiv cu echipa în deplasare. Ce era să-i spun? Am trecut-o pe glumă, i-am spus că voi arbitra în orice caz corect și cu asta ne-am despărțit. Întîmplarea a făcut ca echipa în deplasare să cîștige meciul. După joc s-a prezentat cineva, mi-a mulțumit, și a adăugat: „Desigur că v-ați întîlnit cu persoana x“. Am răspuns că am stat de vorbă. La care persoana în chestiune a făcut un semn cu mîna, un fel de O.K. și a adăugat: **„Să știți că onorariul vă este rezervat“.**

De ce am spus toate astea? Pentru că în jurul arbitrilor mișună deseori persoane care creează o atmosferă de pe urma căreia profită în primul rînd ele. Suma de bani care mi-a fost „rezervată“, ar fi intrat direct în posesia „intermediarului“, dacă n-ar fi avut loc convorbirea de după meci. Asemenea „salvatori“, care știu să aranjeze problemele arbitrajului, fac un mare rău fotbalului. Acești „salvatori“ nici nu intră în contact cu arbitrii, dar fac zarva de rigoare pentru a-și aroga meritele cîștigării unui meci.

— Repet : ce-i de făcut ?

— Cred că lucrul cel mai important este educarea opiniei publice fotbalistice. În acest sens, presa are un rol foarte mare. Ea trebuie să apere arbitrajul de toate influențele rele. În ceea ce mă privește, ca fost jucător și arbitru, cred că gazetarul va face un mare serviciu arbitrului și arbitrajului dacă va face aprecieri strict tehnice. De pildă, o concluzie care supune cam așa : **„Arbitrul x a fost în zi slabă, s-a mișcat puțin și, mai ales, a interpretat greșit faza din care s-a născut primul gol (sau al doilea)“.** O asemenea expunere obiectivă și riguros tehnică are un efect mult mai mare și mai educativ decît o exprimare **la cald,** în care abundă revolta neargumentată, și care contribuie în mare măsură la știrbirea prestigiului unui arbitru vinovat numai de faptul că a comis cea mai omenească dintre greșeli, pe o scenă urmărită de zeci de mii de ochi. Să facem în așa fel încît oalele fotbalului românesc să nu se spargă în capul arbitrilor.

Ioan CHIRILĂ

DIALOG CU CITITORII

TREI RĂSPUNSURI PRIVIND ȘEPCILE ROȘII“. Un frecvent cititor al revistei noastre, **Constantin Hada,** din Lupeni, se adresează cu rugămintea de a-i răspunde la trei întrebări. Iată-le : **„1. Care sînt autorii golurilor lui „U“ Cluj, în partida cu Jiul, din acest campionat? 2. În ce meci a debutat, ca internațional A, Dan Anca? și 3. Care este formația „șepcilor roșii“, cîștigătoarea Cupei României?“**

— Răspunsurile noastre sînt : 1. Crețu (min 53) și Barbu (min 79). 2. Dan Anca a debutat în „11“-le „tricolorilor“ pe Wembley, în acel meci memorabil cu Anglia, scor 1—1. 3. Mogu! — Marcu, Georgescu, Grăjdeanu, Cîmpeanu — V. Alexandru, Nește — Szabo, Ivansuc, Adam, Suciu. 2—1 în finală cu Dinamo Pitești. Au marcat : Cîmpeanu și Ivansuc.

ÎNCĂ UN DOBRIN LA PITEȘTI? Piteșteanul Andrei Anghel este de părere că, în prezent, la Centrul de copii și juniori F.C. Argeș există un mare talent. Un fel de Dobrin. **„Doru Toma. Are 15 ani, 1,67 m înălțime, 52 kg. De cinci ani este legitimat la F.C. Argeș. Pregătirea sa fizică și marele talent pe care îl are îi permit să joace foarte bine ca mijlocaș și ca extremă. El este creatorul fazelor de gol ale echipei de juniori F. C. Argeș, una din fruntașele seriei respective a campionatului republican. Sînt sigur că acest sîrguincios elev al antrenorului Leonte Ianovschi va ajunge un bun jucător de Divizia A...“.**

— Mult succes.

SECRETELE COLEGIULUI DE ARBITRI! „Nu vi se pare, tovarăși — ne întreabă Cornel Foghel (Roman) — că rezultatele prea multor meciuri au fost viciate, în ultima vreme, de arbitri? Cazul partidelor Steaua — „U“ Cluj, Steaua — C.S.M. Reșița, S.C. Bacău — Universitatea Craiova, F.C. Argeș — Sportul studențesc, Universitatea Craiova — F.C. Argeș etc. În majoritatea acestor cazuri, echipele care s-au deplasat au fost cele net defavorizate. Și atunci? Unde-i cavalerismul... cavalerilor fluierului?...“

— L-or fi uitat acasă! Lăsînd, totuși, gluma la o parte, trebuie să spunem că, într-adevăr, a devenit îngrijorător de mare cifra meciurilor ale căror rezultate au fost în mod direct influențate de arbitraje foarte slabe. Revista noastră a sancționat prompt cazurile. Restul privește Colegiul central de arbitri. Cît privește sancțiunile pe care le propuneți dv. pentru arbitri credem că nu pot fi aplicate.

SCRISOAREA SĂPTĂMÎNII. Printre ultimele evenimente ale campionatului nostru s-a numărat și reintrarea lui Emil Dumitriu, revenit la Rapid. Faptul l-a inspirat ieșeanului Vasile Batîca emoționante rînduri adresate acestui jucător.

„Dragă Nikl, m-am bucurat enorm cînd am aflat că, în sfîrșit, ai revenit la Rapid. Afirm, în numele tuturor simpatizanților echipei, că te vom iubi la fel de mult ca și atunci cînd Rapid, cu ajutorul tău, a cîștigat singurul titlu de campioană. Am vrea să contribui din nou cu talentul tău incontestabil la revenirea echipei pe primul plan al campionatului. Inimile celor ce te-au purtat cîndva pe brațe vor bate pentru tine“.

„U.T.A., DRAGOSTEA MEA“. Antița Loic din Nimăești — Bihor simpatizează foarte mult echipa arădeană U.T.A. **„U.T.A. este dragostea mea. Chiar dacă nu va mai cîștiga niciodată campionatul. Așa că eu tot cu U.T.A. voi ține, motiv pentru care aș vrea să aflu de cîte ori a cîștigat pînă acum titlul și Cupa, care a fost prima ei formație campioană și care ultima?...“**

— Nu putem să nu satisfacem dorința unei atît de înflăcărate suporter. Așadar: U.T.A. a cîștigat campionatul, pînă acum, de șase ori. Prima dată în 1946-1947, folosind următoarea formație de bază: Marky — Lorant, Pali — Reinhardt, Mesaros, Gh. Băcuț — Ad. Covaci, Mercea, Bonyhadi, Petschovschi, M. Toth. Apoi, a cucerit din nou laurii în anii 1947-1948, 1950, 1954, 1968-1969 și 1969-1970. În acest ultim campionat au jucat : Gornea — Birău, Lereter, Pojoni, Broșovschi — Petescu, Axente — Sima, O. Dembrovschi, Domide, Fl. Dumitrescu. U.T.A. a cîștigat Cupa României doar de două ori : în 1948 și 1953 cînd a învins, în finală pe C.F.R. Timișoara, cu 3—2, și, respectiv, C.C.A. cu 1—0. Adresa clubului arădean este str. Poetului nr. 1 C.